

Η ζεστή πνοή που φώλιασε μέσα στη φωνή του, ξεχύθηκε τα δέκα τελευταία χρόνια στους ανοιχτούς μουσικούς μας ορίζοντες. Δροσίστηκε στα παράλια της Μικράς Ασίας, διέσχισε τους κάμπους της Μακεδονίας, αναπαύτηκε στην εσωστρέφεια του Βυζαντί-

ου και πήρε το μονοπάτι του γυρισμού για μία σύγχρονη και συχνά σκληρή πραγματικότητα. Έτσι ταξιδεύει μαζί μας ο Πέτρος Γαϊτάνος, έχοντας κατακτήσει με αξιοπρόσεκτο τρόπο την ισορροπία του, ανάμεσα στους καιρούς και τα σημεία τους.

Από το 1986 μελετά τη Βυζαντινή μουσική, γνωρίζοντας καλά, ότι αναζητήσεις σαν κι αυτή δεν σταματούν. Ανάλογη είναι και η διαπίστωση της ενασχόλησης με την ελληνική παράδοση. Το σύγχρονο τραγούδι δεν παραλείπει να του δανείζει μελωδίες, από εκείνες που σέβονται οι χαμηλοί τόνοι. Λίγους μήνες πριν, ο δίσκος του «Σαν τα κρύα τα νερά», γεμάτος από ήχους και λόγια της Μακεδονίας, διαδέχτηκε παλιότερη εργασία με τίτλο «Αγέρας, έρωτας κι αλμύρα» και περιεχόμενο τραγούδια της Μικράς Ασίας. Μέσα στον Ιούλιο σχεδιάζει να εκδώσει τον πέμπτο του δίσκο με Βυζαντινούς ύμνους και λίγο μετά θα δώσει συνέχεια στην πρόσφατη συνάντησή του με τον Γιώργο Χατζηνάσιο, με τον οποίο επισκέφθηκαν τις μικρές μας οθόνες, φορώντας τα «Φτερά του έρωτα».

Ένα μεγάλο μέρος της δισκογραφικής σας παραγωγής αφορά στους Βυζαντινούς Ύμνους και την παραδοσιακή μουσική. Αναρωτιέμαι, αν τελικά επιθυμείτε να δημιουργήσετε το προσωπικό σας αρχείο ηχογραφήσεων, με υλικό που δεν έχει ακόμη καταγραφεί.
Η λογική υπαγορεύει ότι θα έπρεπε να κάνω ένα δίσκο κάθε ένα με δύο χρόνια. Έτσι όμως δε θα μπορούσα να κάνω πολλά απ' αυτά που θέλω. Νομίζω ότι αυτή η προσωπική καταγραφή αξίζει τον κόπο, ειδικότερα σε σχέση με τους ύμνους, αφού δεν υπάρχει άλλη ανάλογη. Η προσέγγισή μου είναι αρκετά μελετημένη και με συγκεκριμένους στόχους και διάθεση. Από

τότε που τραγουδούσα χωρίς να έχω μπει στη δισκογραφία, σκεφτόμουν πόσο ωραίο θα ήταν αυτά που έλεγα να τα είχαν κι άλλοι στο σπίτι τους. Υπάρχουν πολλά ακόμη που θέλω, αλλά δεν έχω πει ακόμη.

Ποια στοιχεία της παράδοσης σας γοητεύουν περισσότερο ως ακροατή και ποια επιθυμείτε να προβάλλετε μέσα από τις δουλειές σας;

-Βασικό στοιχείο της δουλειάς μου με την παράδοση θέλω να είναι ο έρωτας, αφού για μένα αποτελεί την πιο διαχρονική έννοια. Με βάση αυτόν έχουν γραφτεί τα ωραιότερα τραγούδια, που αφορούν όλες τις γενιές. Αυτό που κάνει τον έρωτα διαχρονικό είναι η ίδια η φύση του ανθρώπου. Ο,τιδήποτε είναι εμπνευσμένο απ' αυτόν είναι διαχρονικό και αληθινό. Ο ερωτευμένος μίας άλλης εποχής έλεγε «μίλησε μου με τον ήλιο ως αργά με το φεγγάρι», δανειζόταν το μέγεθος, το φως, τη σημαντικότητα του ήλιου για να δείξει το μέγεθος της αγάπης, τις πιο αληθινές κινήσεις της μέρας και της νύχτας. Η διαχρονικότητα του ήλιου και του φεγγαριού συνδέθηκε με την αγνότητα της παλιάς έκφρασης. Σήμερα, δυστυχώς, ο άνθρωπος έχει απομακρυνθεί από τη φύση. Γοητεύομαι από την ποίηση αυτών των τραγουδιών και βρίσκω τον εαυτό μου καλύτερο μέσα από μία τέτοια έκφραση όχι μόνο σαν καλλιτέχνης, αλλά και σαν άνθρωπος. Θα ήθελα πάρα πολύ να μιλήσω έτσι στην αγαπημένη μου.

Δίνετε την εντύπωση ανθρώπου που αγαπά τη μοναχικότητα. Αν

αυτό αληθεύει, κατά πόσο δυσκολεύει την επικοινωνιακή αποστολή του ερμηνευτή Πέτρου Γαϊτάνου;

Η μοναχικότητα είναι ένα τεράστιο κεφάλαιο της ζωής, το οποίο αντιλαμβάνομαι με τον τρόπο μου. Μου αρέσει πάρα πολύ να είμαι μόνος, να ηρεμώ, να γαληνεύω στη φύση.

βρίσκεται, και θέλω να ελπίζω ότι απέναντι στη φθορά θα δυναμώσουν ακόμη περισσότερο. Απλά βλέπω σαν καταιγίδα το κακό να έρχεται στην κοινωνία μας και να τη κτυπάει, ώστε να μην ξέρω πολλές φορές, πόσο θα αντέξουν και για πόσο θα παραμείνουν οι δυνατοί. Ελπίζω και πιστεύω ότι θα παραμείνουν και ότι δεν θα είναι λίγοι, αλλά θλίβομαι όταν βλέπω να ακολουθούν σαν πρόβατα κάποιους που είναι για γέλια. Δυστυχώς ακόμη και κάποιοι φίλοι, που εκτιμούν αυτό που κάνω, συχνά δέχονται αυτή την κατάσταση. Ο κόσμος δεν αντι-

λαμβάνεται τη σοβαρότητα και τη βαρύτητα του θέματος, υπάρχει μία ελαφρότητα, γιατί αυτή είναι η γενικότερη εικόνα που λαμβάνουμε καθημερινά.

Αν είχατε ένα παιδί, πιστεύετε ότι θα μπορούσατε να το κατευθύνετε σε μονοπάτια που εσείς θεωρείτε ασφαλή, σχετικά με την πνευματική και ψυχική του ανάπτυξη;

Αν είχα ένα παιδί, δεν νομίζω, ότι θα μπορούσα να το προφυλάξω. Το παιδί μπορεί να είναι σωματικά δικό σου, αλλά το πνεύμα του δεν σου ανήκει. Είναι μία καινούρια

ζωή, που έρχεται να διαγράψει τη δική της πορεία. Μπορείς να το προστατέψεις μέχρι ενός σημείου, αφού ζει σε μία κοινωνία απ' όπου παίρνει χιλιάδες επιρροές. Πιστεύω ότι αυτοί που καλούνται περισσότερο να λειτουργήσουν είναι τα Υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού. Πρέπει να φροντίσουν, ώστε το παιδί από μικρό να μαθαίνει σωστά πράγματα και να αναπτύσσει άμυνες. Δυστυχώς δεν πάμε πολύ καλά σ' αυτό το θέμα, χρειαζόμαστε μεγαλύτερες δόσεις αντιβίωσης και φοβάμαι ότι εμάς του Έλληνας δε μας θέλουν με άμυνες. ■

